

Пропагування академічної доброчесності, чи реклама антикуріння для курців?

Славгородський Ігор Сергійович

ОПс-20-532, факультет техногенно-
екологічної безпеки

Пропагування академічної доброчесності, нагадує мені рекламу проти куріння для курця, який палив більшість частину життя, а намагання кинути – даремні, через те, що в нього вже рак легенів.

Реклама антикуріння безумовно добродійна, як і популяризація академічної доброчесності, відповідальності та справедливості, проте є спільна помилка – неправильно обраний засіб, для досягнення шляхетної мети. В обох випадках, втрачений причинно-наслідковий зв'язок. Курці продовжують палити, бо не бачать альтернативного способу життя, в якому вони здатні отримувати сумнівне, хвилине задоволення; студенти, здобувачі вищої освіти, вдаються до переписування, крадіжки інтелектуальної власності, плагіату час виконання якого – рівний часу викуреної цигарки, бо в них, не присутнє бажання створювати щось нове та унікальне.

У темі справжнього есе, я хочу проявити власний погляд на проблему академічної доброчесності, відтворивши необхідну та дещо одіозну аналогію з палінням, поясню свої міркування, чому ця війна проти плагіату, неповаги до інтелектуальної власності, порушених цінностей вищих закладів, тими засобами які ви обираєте – апріорі програшна.

Академічна доброчесність – це лицарська етика в будь-яких навчальних закладах, зокрема в університетах. Однак, є велика помилка вважати та розповсюджувати її правду тільки у бік здобувачів вищої освіти, окрім цього,

вона має спонукати до дій – згідно з вищими цінностями – викладачів. Роль викладача провести здобувача у світ людських досягнень в усіх можливих сферах науки та мистецтва, і перш за все, допомогти реалізувати свій потенціал. Цю істину, історія неодноразово підтверджувала, даючи світу видатних особистостей, яких у свій час надихнули на розвиток викладачі.

Наприклад, викладач філософ у коледжі Жан Греньє, допоміг реалізувати власний потенціал, знайти своє місце у світі французькому філософу Альберу Камю, який подарував світу нове поняття філософії екзистенціалізму та затвердив абсурдизм, і отримав Нобелівську премію з літератури у 1957 році. І це, завдяки тому, що один викладач допоміг та надихнув на творчість юнака з досвідом емоційної депресії та розпачу, із власними суперечностями. У своїй автобіографії «Перший чоловік» Камю писав про Греньє: Я завжди зберігатиму його у своєму серці як символ творчості та людяності».

Запаливши пристрасть у здобувача освіти до реалізації власного потенціалу, йому не буде необхідність вдаватися до шахрайства чи копіювання чужого вкладу. Навпроти, в сучасну епоху технологій, бурхливому розвитку штучного інтелекту, який здатен виконувати різні задачі будь-якої складності, ніщо не стане на заваді для досягнення цілей нечесним шляхом, якщо здобувач не забажає втілити власний задум, що буде йти від його творчого початку. Це схоже з тим, як знаходиться альтернатива звичайним цигаркам, яка з плином часом завербовує людей, що відмовлялися раніше від звичайного смоління.

Вища освіта зазнає справжньої девальвації в українському суспільстві. Україна займає 4-те місце у світі за кількістю людей, з вищою освітою [2]; здобувачі не довіряють системі освіти, яка нічого їм не пропонує, лише перепустку у подальше життя. Для викладачів здобувачі є лише мінливістю, в яких вони не залишають нічого окрім сухої та кволої теорії, з цього випливає наслідок – використання найлегших та найскоріших засобів для виконання усіх видів робіт, аби дійти до фінішу.

Патетичні фрази, що мають викликати співчуття, почуття відповідальності чи іншого прояву провини перед плагіатом – не допоможе людям, зі згаслими очима. Як не допомагає реклама для людей, з повними смоли легких.

У підсумку, можна стверджувати, що академічна нечесність – наслідок, хвороба головні симптоми якої: застарілий підхід, відсутність інновацій, пасивність здобувачів, інертність з боку викладачів. Лікувати яку, потрібно вогнем, що має розпалювати холодні розуми здобувачів.

Нам потрібний – розквіт духовної культури університету. Здобувачам необхідно надавати більше свободи у творчому процесі, надавати можливість проявляти себе, викладачам відведено роль людей-мостів, які допомагають переходити на інший берег і надалі надихають будувати власні.

Створити умови навчання, за яких буде можливість досягнення кращої продуктивності та самореалізації здобувачів, можна перейнявши особливості ВНЗ Європи та США, наприклад: гнучкий графік навчання, там здобувачам дозволено обирати власний графік, коли вони можуть з'являтися на парах, та навіть переносити сесію, хоча для втілення цього необхідно багато часу, а в умовах війни в цьому немає потреби та можливості, але як мета якої варто прагнути, вона б значно покращила відвідуваність та надала можливість здобувачам планувати час, в наслідок чого, виконувалися роботи від власних зусиль, а не вимушено вдаватися до плагіату. Створення студентських об'єднань та клубів, посприяли б пошуку свого місця та свого творчого плацдарму багатьом здобувачам вищої освіти. Без сумніву, що в умовах більшої свободи, звитяги з боку здобувачів та викладачів зробили пропагування дотримання академічної доброчесності непотрібним рудиментом в системі освіти. Цікаве та незабутнє навчання, зможе прокласти шлях до відкриття розуму здобувача вищої освіти.

Список використаних джерел

1. Академічна чесність як основа сталого розвитку університету / Міжнарод. благод. Фонд “Міжнарод. фонд. дослідж. освіт. політики”; за заг. ред. Т.В. Фінікова, А.Є. Артюхова. Київ; Таксон, 2016. – 234 с.
2. <https://visrozdil.lviv.ua/2022/12/19/dlya-tyh-hto-ne-z-ukrayiny-ale-rochav-rozumity-de-znahodytsya-tsya-velychna-krayina/>